

pågældende med rimelig grund er mistænkt for en lovovertrædelse, der efter loven kan medføre fængsel i 1 år og 6 måneder eller derover, jf. § 792 b, stk. 1.

Afgørelse om fotografering træffes af politiet, jf. § 792 c, med adgang til domstolsprøvelse efter den almindelige regel i § 746, stk. 1.

Spørgsmålet om *opbevaring* af personfotografier er indirekte reguleret i § 792 f. Det følger af denne bestemmelse, at politiet ikke må opbevare personfotografier med henblik på senere identifikation af personer, der ikke har været sigtet, eller som er frifundet, eller mod hvem påtale er opgivet. Fotografier, der er tilvejebragt ved indgreb, som retten i medfør af § 746, stk. 1, finder uhjemlede, skal straks tilintetgøres, jf. § 792 f, stk. 3. Et personfotografi af sigtede, der er optaget i forbindelse med efterforskningen af et forhold, som den sigtede senere frifindes for, eller hvor påtale opgives, skal således destrueres, også selv om den pågældende findes skyldig i et andet forhold, medmindre dette andet forhold i sig selv kunne have begrundet optagelsen.

I praksis opbevares personfotografier optaget med henblik på senere identifikation af de pågældende dels i de lokale politikredse, hvori de er optaget, dels i en central samling under Rigspolitiet (fototeket). Fototekets fotosamling er opdelt i en forevisningssamling, en udlånsamling og en samling i albummer. I forevisningssamlingen findes fotos optaget i Storkøbenhavn, øvrige Nordsjælland, samt Roskilde og Køge. Billederne er placeret i alders- og højdegrupper. I udlånsamlingen findes fotos optaget i samtlige politikredse. Samlingen i albummer består af fotos af gerningsmænd til grovere forbrydelser opdelt efter forskellige forbrydelseskategorier.

I overensstemmelse med Strafferetsplejeudvalgets lovudkast blev spørgsmålet om politiets *anvendelse* af de registrerede personfotografier ikke reguleret ved den nævnte ændring af retsplejeloven. Udvalget anførte i den forbindelse (jf. bet. 1104/1987, s. 44-45), at spørgsmålet skulle behandles i forbindelse med spørgsmål om offentlig efterlysning, konfrontationer og andre indgreb, der retter sig mod æren (jf. nu betænkning nr. 1298/1995 om fotoforevisning, konfrontation, efterlysning og observation).

Reguleringen af politiets adgang til at optage og opbevare personfotografier optaget med henblik på senere identifikation af de pågældende har imidlertid betydning for spørgsmålet om politiets adgang til at forevise sådanne personfotografier. Dels forudsættes det i § 792 b, at personfotografier kan anvendes som led i efterforskningen af andre sager end den, hvori fo-

tografiet er optaget, jf. udtrykket »med henblik på senere identifikation«, dels har begrænsningen i politiets adgang til at optage og opbevare personfotografier med henblik på senere identifikation af de pågældende afgørende konsekvenser for den samling af personfotografier, der er til rådighed med henblik på forevisning.

3.1.2. Forevisning af personfotografier optaget med henblik på senere identifikation af de pågældende

Spørgsmålet om politiets adgang til som led i efterforskningen at forevise personfotografier optaget med henblik på senere identifikation er ikke reguleret i retsplejeloven. Heller ikke i retspraksis er der taget stilling til, under hvilke betingelser forevisning af personfotografier optaget med henblik på senere identifikation kan finde sted. Derimod er spørgsmålet undergivet administrativ regulering i form af forskrifter fra Rigspolitichefen.

Efter de administrativt fastsatte regler stilles der ikke særlige krav til arten af den kriminalitet, som kan begrunde forevisning af personfotografier optaget med henblik på senere identifikation af de pågældende. Også i sager om mindre grov kriminalitet kan forevisning af sådanne personfotografier komme på tale. Det må dog antages, at den begrænsning i adgangen til at optage personfotografier med henblik på senere identifikation, som blev gennemført ved lov nr. 332 af 24. maj 1989, jf. herom ovenfor under pkt. 3.1.1., har ændret »karakteren« af de fotografier, som nu findes hos politiet, og dermed gjort adgangen til at forevise personfotografier fra fotosamlinger mindre aktuel i sager om mindre grov kriminalitet.

Da personfotografier optaget med henblik på senere identifikation ofte forevises netop for at identificere en mulig gerningsmand, hvis identitet ikke er politiet bekendt, stilles der ikke særlige krav om, at efterforskningen har antaget så konkret en karakter, at der har kunnet rejses sigtelse mod en bestemt person. Det kræves kun, at en forbrydelse er konstateret eller formodes begået.

Fotografier af personer, hvis sager *er afgjort*, kan forevises uden særlige indikationskrav (dvs. krav om indgrebets betydning for efterforskningen). Efter Rigspolitichefens forskrifter kan forevisning ske for anmeldere og vidner m.fl. med henblik på udpegning af sigtede og til efterforskningsmæssige formål i øvrigt.

For så vidt angår fotografier af personer, hvis sager *ikke er afgjort*, kan forevisning i henhold til de administrative forskrifter alene anvendes i forbindelse med